

(egyre csendesebben)

[Látó, 2012. november]

---

feszülten hallgat
minden körülöttem

megfogyatkozott tárgyaim csendje
és helye és mélye a szoba

konyha csak ez is
ágy asztal és mosatlan

(egy szerelem öregkora
motyogja egyre

nem vigyáztam
rá se rád

a többi lakásban
maradt a bútor a paplan

s a szőnyeg
ami alá hét éven át

söpörtünk ezt-azt
te előlem én előled)

és egyre csendesebben
hagynak el a képek

kidobtam pár tárgyat
és velük veled emléket

fázik bennem a lelkiismeret
néha még keresem anyámat

hová lett
föld nyelte el vagy az ég

és a nyelv alatt
legvégül bennem

egyre csendesebben
szólnak a szavak

és elhallgat a vers
és valamit minden sora

a tárgyak megkerülnek
a helyük soha

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Vári Csaba

Látó Szépirodalmi Folyóirat